

SHEK- ARBA- GHAN

پروژه‌ای از بهار ثابت

A project by Bahar Sabet

Paadmaan projects

Picnic is an offside-space project/program/event series, being on the move between visual arts, science and environmental issues. It is challenging on human needs, phenomenology and changing the regulation form of presenting art.

www.paadmaan.org

از/ تا زمین

به سبب پروژه‌ی «شکرباغان» از بهار ثابت

وقتی صحبت از زمین به میان می‌آید گستره‌ی بسیاری از مسائل و مفاهیم هم به ذهن خطور می‌کند. از مسئله‌ی خلقت تا موضوع انسان تا وضعیت زیست اجتماعی در زندگی روزمره در ارتباط با شهر، محله و خانه. آناتومی حیات آدمی از یک منظر، چرخه‌ای است که در زمان، تکرار/ تغییر پیدا می‌کند. طبیعت هم مفهوم گسترده‌ای دارد که پدیده‌های جهان فیزیکی را در بر می‌گیرد و به طور کلی انسان خود را بخشی از آن می‌داند. بنابراین وقتی هنرمندی پروژه‌ای را در ارتباط با این مضامین جلو می‌برد، در مسیری از خود تا یک کل، سفر می‌کند. پروژه‌ی «شکرباغان» از چندین جهت در این مسیر قرار می‌گیرد. مهم‌ترین بخش آن، تصمیم هنرمند برای ایجاد یک پدیده با ماده‌ی خام گیاهی/ خوراکی است که در یک باغ/ جنگل قرار می‌گیرد و در بازه‌ی زمانی با توجه به شرایط محیطی دچار دگرگونی و در نهایت اضمحلال می‌شود. ماده‌ی اصلی آن شکر است و منطقه‌ای که محل اجرای پروژه است به دلیل کثرت شکر از همین نام بهره برده است. در واقع تاکید هنرمند بر این است که ماده‌ی خام پروژه تنها به یک ابژه‌ی زیبایی‌شناسانه تبدیل نشود و در همان وضعیت اولیه‌ی خود باقی بماند و در طی یک مسیر زمانی با واکنش‌هایی که به عوامل محیطی نشان می‌دهد، نقش تصویری خود را بازی کند. ماده‌ای که از زمین پدید آمده است و فرآوری شده است، دوباره در یک روند به زمین بر می‌گردد. در این مسیر به ویژه برای بسیاری از حشرات هم قابلیت غذایی دارد. این یک چرخه است که از زمین شروع و به خود آن ختم می‌شود و هنرمند با مداخله‌ی خود نشان می‌دهد که چطور این الگوی چرخه‌ی طبیعی می‌تواند با نقش انسان تغییر ماهوی داشته باشد. مسئله‌ای که بر روی این سوال تاکید می‌کند که چطور انسان می‌تواند در شکل‌دهی پدیده‌های گوناگون و یا دخالت در آن‌ها به روش‌های مختلف تاثیرگذار باشد.

فواد علیجانی

دی ماه ۱۴۰۰

و بعد توسط باران و ترکیب با آب در خاک همین زمین فرو می‌رود. هر فرم ارگانیک در طبیعت بنا بر فاکتورهایی فرگشت یافته است، یک گیاه تحت تأثیر فاکتورهای محیطی بیش از هر چیز اینگونه (شده) است. دما، زاویه‌ی خورشید و دیگر اجرام آسمانی، قطب‌های زمین، فاصله دریا و کوه‌ها،... او را این گونه کرده است. در پنج هزار سال اخیر در کره‌ی زمین با ایجاد سیستماتیک کشاورزی، انسان نیز در این چگونگی نقش داشته است. با تغییر هر کدام فاکتورهای هر گل هم می‌تواند (شکل دیگری) باشد. هیچ شکل کامل، تمام و سلبی در طبیعت وجود ندارد و همه چیز در حال شدن است، حتی کوه‌ها هم تغییر می‌کنند و سالانه رشد دارند.

بهار ثابت
آبان ماه ۱۴۰۰

به نظر می‌آید هنر معاصر تلاش می‌کند نظم حاضرا بر هم زند و یا با ایجاد نظمی نوین در پی زنجیره‌ی گذشته است، به گمانم این بزرگ‌ترین نیروی بالقوه در پس هر خلقی است؛ ایجاد نقش، طرح، مفهوم یا کنشی در خلأ هستی و تغییر اندک این بازی.

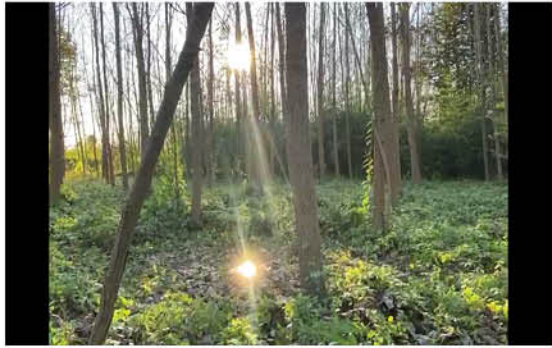
سیستم، فرایندی است که در پی رسیدن به نتیجه‌ایی قابل پیش‌بینی است اما اتفاق و «رخداد» در پی شکلی از بی‌نظمی به وجود می‌آید.

طبیعت همواره از الگویی خاص جهت پیش‌برد ماشین عظیم هستی پیروی می‌کند اما با اندکی بی‌نظمی... در هنر تعاملی، هنرمند آغاز می‌کند و مخاطب‌ها بدون پیش‌بینی مشخص، اثر را پیش می‌برند و به نحوی ریزوماتیک به شکل‌گیری اثر کمک می‌کنند.

در بخش بیشتر پروژه‌ی «شکرباغان» مخاطب انسانی بیشتر نقش مدرک را دارد و اثر با خارج شدن از چارچوب و جاری شدن در اطراف (هستی) پیش می‌رود و در نهایت با تعامل حشرات مختلف، خورشید، باد و باران به پایان می‌رسد. کارماده‌ی اصلی این پروژه از خود زمین است، منطقه‌ای که در آن پروژه اجرا می‌شود (شکرباغان) خواستگاه نیشکراست و فرآورده‌ی شکر به شکل (آبنبات) کارماده‌ی اصلی پروژه «شکرباغان» است.

هیولای هستی در حال خوردن و زایش خویش در هر لحظه است، طبیعت همواره در حال تغییر است، از شکلی به شکل دیگر... شکر در ابتدا دانه‌ایی در دل زمین و سپس ساقه‌های نیشکر و بعد از آن طی عملیاتی به شکر تبدیل می‌شود و در اینجا بعد از حرارت دیدن به آبنبات و پس از آن غذای چند حشره

**From/To Earth
On Shekarbaghan project by Bahar Sabet**

Upon hearing the term earth, a wide range of issues and concepts come to mind; from those pertaining to the creation to the ones relating to living conditions in everyday life and in connection with one's city, neighborhood and home. The anatomy of human's life is, from one aspect, a cycle undergoing changes/and repeating itself over time. Nature also has a broad concept embracing the physical world's phenomena. In general, humans deem themselves part of nature. Thus, when artists are forging ahead with a project pertaining to these themes, they are, in fact, traveling along a path going from themselves to a whole. From different aspects, Shekarbaghan project lies somewhere on this route. The most important part of the project is the artist's decision to create a phenomenon using a plant-based and edible raw material, which is placed in a garden or forest and, within a time period, undergoes transformation and eventually vanishes due to the environmental conditions and factors. Sugar is the main material used in the project, which is implemented in a region home to many sugarcane fields and called Shekarbaghan (Sugar Garden) owing to the same reason. As a matter of fact, the artist's emphasis is on preventing the raw material used in the project from turning into an aesthetic object and, instead, helping it remain in its primary situation and form while playing its visual role through reacting to environmental factors over a time path. A material that has come to existence from earth and has been processed goes back to earth as a result of a natural process. Along this path, the material also provides nutrition to insects. This is a cycle that begins from earth and, after ending, returns to earth. By intervening in the process, the artist demonstrates how this pattern of natural cycle can undergo changes in its essence due to the human role. This issue highlights the question how humans can impact the formation of different phenomena by intervening, in numerous ways, in the processes they go through.

Foad Alljani
January 2022

Shekarbaghan Project

Creating a pattern, a design or a concept or eliciting an action in the void of existence and, thus, making a slight change to the game designed by the current order of the universe can bring a different form of order pursuant to the preceding chain of events. An occurrence or an 'event' is created as a result of a change in a system in the form of a manifestation of disorder. Nature always follows a certain pattern to propel the giant machine of existence; however, incorporating a tad of disorder. In the major part of the 'Shekarbaghan' project, the human audience takes on mainly the role of a perceiver; whereas, the work of art, by going beyond the scopes of its framework, is integrated with the immediate surrounding and environment, and eventually, comes to its end following its interaction with different insects, the Sun, wind and rain. The work materials of the project are taken from the Earth itself. The region where the project is implemented, Shekarbaghan, is home to many sugarcane fields. Sugar is used in the form of candy in the project.

Eventual flower

The existence monster is constantly and incessantly devouring and reproducing itself. Nature is always changing from one form to another. In the beginning, sugar is a seed beneath the soil's surface, then it transforms into sugarcane stalks and after that, into sugar having undergone a process. At this point, after being heated, it turns into candy, consumed by some insects and, then, sinks into the ground once it has been dissolved by raindrops and merged with soil. Any organic form in nature has undergone evolution owing to some factors. A plant, more than anything else, has been subject to a vividly-observable evolution and, thus, is a concrete and clear manifestation of the process under the impact of environmental factors such as the temperature, angles of the Sun and other celestial bodies, the Earth's poles and the distance between mountains and seas. Human beings have also played a role in this evolution during the history of the formation of the systematic agriculture. By changing any of the factors, the eventual flower can take a different form. There is no complete, whole and privative form in nature. Everything is constantly changing, growing and turning into something else. Even mountains change, growing in size on a yearly basis.

Bahar Sabet
December 2021

